

Jornal Lituanu «NOSSA LITUANIA»
 DIRETOR PROPRIETARIO RESPONSAVEL
 Dr. José Ferreira Carrato
 SAVAITINIS LIETUVIŠKOS MINTIES
 LAIKRAŠTIS
 A D R E S A S :
 AV. ZELINA, 706 — C. POSTAL 371
 SÃO PAULO
 ATSKIRO NUMERIO KAINA
 CR.\$ 2,00

NR: 270 (35)

SÃO PAULO — BRASIL — 1954 M. RUGPIŪCIO MĒN. — AGŪSTO 28 D.

VII METAI

Tragiškai mirė prezidentas Getulio Vargas. Vice prezidentas João Café Filho perėmė prezidento pareigas.

NAUJAS MINISTERIU KABINETAS

Incidentas demonstracijų metu kraštas grįžo prie tvarkos ir darbo.

Ši savaitė Brazilijos vidaus gyvenime reikšmingų įvykių savaitė. Tragiškai užbaigė, šūviu širdin, savo gyvenimą prezidentas Getulio Vargas. Jo vietą užėmė viceprezidentas João Café Filho. Senoji vyriausybė atsistatydino, jos vieton jau sudarytas naujas ministrų kabinetas.

Jau senai krašte buvo stipri opozicija prieš vedamą prez. Getulio Vargas vidaus, ypač ekonominę-finansinę politiką. Kasdien pragyvenimo kaina kilo. Pinigo vertė krito. Spauda nuolat rašė apie kai kurių milijonierių privergtą padėtį pasinaudojant valstybės banko pinigais ir pirmyne importuojant žaliavą. Ypač atkaklus buvusio režimo priešas buvo laikraštinkas, Tribuna da Imprensa direktorius Carlos Lacerda. Negailė jo aštrios ir piktos kritikos mirusio prezidento giminėms ir artimiesiems draugams, kurie nuolat maišydavosi prezidentūroje kiek tie kaltinimai yra tikri pasakys tik teismas.

Prezidento sūnus žurnalistas Carlos Lacerda iškelė bylą už šmeižtus. Brazilijoje spauda turi laisvę. Apsiginti galima tik per teismą. Pagaliau, kažkas dar sugalvojo kitą «atsiskaitymo» priemonę su Carlos Lacerda-suruošti atentatą. Pasikėsinimas prieš mirtą žurnalistą buvo suruoštas Rio de Janeiro rugpiūčio mėn. 5 d. naktį. Apsirikto su taikiniu. Vieton žurnalisto Lacerda tapo nušautas su juo kartu ėjęs aviacijos majoras Rubens Vaz. Šis įvykis iššaukė reakciją kariuomenėje, ypač aviacijoje. Kariuomenės vadovybė pasiryžo surasti ne vien atentato vykdintojus, bet taip pat jo organizatorius bei įkvėpėjus. Prasidėjo griežtas tardymas. Tardymo daviniai parodė, kad atentatas yra su planuotas ir jame dalyvavo prezidentūroje gyvenę, ar dažnai joje besilankantys žmonės, kaip prezidento asmeniniai sargai, giminės. Tardymo metu dar susekta, kad kai kurie kapitalistai neteisėtu būdu, per prezidentui artimų žmonių protekciją, naudojami valstybės pinigais ir importo lenyvatomis. Visi tardymo daviniai kad ir nebuvo paskelbti, susidarė labai nemažoni, kompromituojanti prezidentą padėties, nors gal būtų prezidentas asmeniškai nebuvo kaltas. Gal tik per daug pasitikėjo savo artimaisiais, kurie jo pasitikėjimą blogam panaudojo.

Didelė dalis Brazilijos spaudos, politinės partijos pradėjo reikalauti, kad prezidentas pasitrauktų iš pareigų. Prie tokios išvados priejo ir kariuomenės aukštoji ir žemesnioji karininkija. Kariuomenės nusistatymą jos vadovybė pranešė prezidentui Ypač padėtis įsitėpė nuo praeito šeštadienio. Prezidentui be atsisaitydinimo beveik nebuvo jokios išeities. Prezidentūra tapo apsupta kariuomenės. Miesto strategines vietas užėmė kariuomenė. Pirmadienį, 23 d. rugpiūčio kariuomenė davė prezidentui ultimatumą, kad ligi antradienio ryto atsisaitydu. Prezidentas sušaukė ministrų posėdį. Po ilgo tarimosi prieina išvados, kad prezidentas iš pareigų sutinka pasišalinti tik laikinai, de vyndėšimčiai dienų. Bet šio nutarimo kariuomenė nepriėmė. Išvada aiški - jei neatsisakys, jėga bus atstatytas.

Prez. Getulio Vargas aivaizdoj susidariusios padėties nutarė nusizudyti, bet ne pasitraukti. Ir rugpiūčio mėn. 24 d. apie 8:30 val., prezidentūroje, revolverio šūviu širdin, nutraukia gyvybės siūlą. Tarsi trenksmas, žinia visus pribloškė: ir draugus ir politinius priešus. Sujudo visas kraštas. Įstaigos pertraukė darbus, darbininkai išėjo į gatves demonstruoti. Radio stotys pradėjo grovi gėdulo maršus.

Šis prezidentas buvo laikomas darbininkų prezidentu. Jis yra išleidęs daug naujų darbininkams įstatymų. To del nenuostabu, kad jam mirus darbininkai sujudo, kaip Rio de Janeiro Porto Alegre, Belo horizonte, São Pauly, Porto Alegre sudginti dviejų laikraščiu ir vienos radio stoties pastatai, Amerikos konsolato baldai išmesu per langą gatvėn, sunaikinti dokumentai. Yra ir gyvybių aukų.

Rio de Janeiro apdaužytos opozicijos redakcijos, susiremiant su policija yra aukų tiek iš policijos, tiek iš demonstrantų tarpo. Įniršusi minia net sudegino keleta policijos automobilių.

São Paulyje miesto centre demonstrantai kai kurioms kratuvioms sudaužė vitrinas. Bendrai padaryti nuostoliai sieks daug milijonų.

Prezidentas Getulio Vargas kūnas iš Rio de Janeiro išvežtas 25 d. rugpiūčio palai doti į gimtąją žemę, Rio Grande do Sul estada São Borja

miesta.

Kariuomenės aviacijos vadovybė buvo pasiūlysi prezidento šeimai tris lėktuvus laidotuvių reikalams. Tačiau prezidento giminės atsisakė. Pasisamdė privačios kompanijos lėktuvus.

Prezidentas mirė turėdamas 71 metų amžiaus.

Nauja vyriausybė

Užėmusiam prezidento pareigas João Café Filho vyriausybė įteikė kolektyvinį atsistatydinimą. Nauja vyriausybė stengiasi sudaryti koalicinius pagrindais, įtraukiant į jos sąstatą įvairių politinių partijų žmones. Pirmasis naujon vyriausybėn buvo pakviestas aviacijos generolas Eduardo Gomes, vienas šiandien įtakingiausių aukštų karininkų tarpe. Jis užėmė aviacijos ministeriją. Užsienio reikalų ministeriu Raul Fernandes, Seabra Fagundes teisingumo, Alencastro Guimaraes darbo, gen. Henrique Teixeira Lottkrašto apsaugos. Lig šiol dar nežinia kas užims švietimo, sveikatos žmės ūkio ir finansų ministarijas.

Prizidentas laidojamas be bažnytinio apeigu.

Sąmoningai, iš anksto suplanavusius savižudystę bažnyčia nelaidoja su religinėmis apeigomis. Tas pat yra ir su prezidentu Getulio Vargas. Savižudystę įvykdė būdamas blaivus, laisvai apsisprendęs. Užtat ir jis negalėjo būti laidojamas su bažnytinėmis apeigomis. Rio de Janeiro kardinalas atvyko pareikšti užuojautą jo šeimai ir atvyko jo palaidoti į aerodromą tik kaip jo draugas, pažįstamas. Užsavidžius iškilmingu mišiu negalima laikyti. Nebent kartu su kitais mirusiais šeimos nariais.

— Žemės ūkio ministeris Apolonio Sales prezidentui atidavė savo rašančių, kurį dėdamas jam ant rankų pasakė: mano prezidentui, mano rašančius».

Prezidento laiskas.

Miręs prezidentas paliko du laiškus, vieną trumpą, ranka rašytą, kitą ilgą, mašinėle atspausdinta. Anirame laiške apgailestauja, kad jis neviską galėjo įvykdyti ką norėjo darbo žmonių klasei. Buvo daug kliūčių su kuormis turėjo grumtis. Visi jo didieji užsimojimai buvo trukdomi, ypač Petrobras ir Eletrobras. Tie trukdytojai yra užsienio kapitalistai ir kaikurie blogi

brazilai. Pavyzdžiui konstitucijoje jau yra įrašyta darbininkų teisė dalyvauti įmonių pelne, bet lig šis paragrafas yra tik negyva raidė. Jis tikisi, kad jo vardas bus velia va darbo klasei kovoję už geresnį rytojų.

Kai kas paabejoja šio laiško autentiškumu.

Dramatiska naktis

Rugpiūčio mėn. 23 d. nakties ir 24 d. rytas tikrai buvo dramatiškos valandos. Tą naktį nemiegojo, nė prezidentas, nė vyriausybė, nė kariuomenė. Visą naktį ėjo pasitarimai.

Net du atstovai prie Bonnos vyriausybės.

Elta praneša: Vilko užsienio reikalų tarnybos valdytojai lankėtis atitinkamoje įsitaigoje (Vak. Vokietijos užsienio reikalų ministerijoje. Red) 1954 m.ovo mėn. 31 d. paaiškėjo, kad ten apie p. Geručio pristatymą atstovu nieko nežino. Iš p. Lozoraičio 1954 m. liepos mėn. padaryto komunikato aiškėja, kad jis p. Geručio pristatė atstovauti tik 1954 m. liepos mėn. 19 d. Dr. Karvelio gi oficialus pristatymas VLIKO delegatu, su teise atstovauti Lietuvos valstybei, įvyko 1954 m. gegužės mėn. 4 d. Del šio pristatymo p. Lozoraitis yra padaręs intervencijų. Šių p. Lozoraičio veiksmų pasėkoje susidaro padėtis, kad šalia VLIKO delegato p. Gerutis atstovauja p. Lozoraitį. VLIKO delegatui rugpiūčio mėn. 9 d. buvo pareikšta, kad Lietuvos atstovu galėtų būt pripažintas tas asmuo, del kurio būt raštiškas Vliko ir Lietuvos diplomatu, ne tik p. Lozoraičio, su sitarimas.

Šitoki reikalai aukštų diplomatų, ministrų tarpe vyksta. Jie kitus kviečia prie vienybės, o patys jau kelinti metai nesutaria net vardan pavergtos Tėvynės. Ką gali pamanyti ans «miško brolis», rezistentas, kuris kiekvieną valandą rizikuoja savo gyvybe bei laisve, matydamas laisvame pasaulyje buvusius ministrus, naudojančius Lietuvos izdo santuapas, ir trukdančius svetimos įstai-gose Lietuvos laisvintmo žygius. Šitokiam nenormalnmu viena kartą turi ateiti galas.

Čia yra per daug rimtas reikalas, kad būtų galima toleruoti ilgiau smėnėnės ambicijos statymą aukščiau paver-gtos Lietuvos laisvinimo darbo.

Visuomenė laukia linksmesnių pranešimų, bet ne vieni kitų kaltinimo.

— Australija. Lietuvis - Australijos bokso čempionas. Š. m. liepos 5 d. Sidny lietuvis Pr. Mikus-Mikuličius, nugalėjęs kietoje kovoje jauną, bet daug žadantį Bill Larigo, išsi-kovojo Australijos vidutinio svorio čempiono vardą. Už rungtynes Mikus gavo 360 sv., o už kitas gauso 1.000. Pr. Mikus yra pirmasis iš «naujųjų australų», išsikovojęs Australijos čempiono vardą. Jis yra 24. m. amžiaus, gyvena Melburne ir laikraštinkams visuomet pabrėžia esąs lietuvis. Dažnai australų laikraščiai ypač po pastarųjų rungtynių, dar pridėda «geležinis lietuvis».

Prancūzijos parlamentas pradėjo diskusijas del Europos Gynimo Bendruomenės. Stebėtoju tvirtinimu Europos gynimo planas bus patvirtintas.

Prancūzija turi apsispresti.

Amerika ir Anglija įspejo Prancūziją, jei ji nepatvirtins Europos gynimo Bendruomenės, tai Vokietijai bus leista organizuoti tautinę kariuomenę ir atgaus pilną nepriklausomybę. Gyvenamasis momentas ilgiau svyruoti ne leidžia.

— DE GAULLE savo aisišaukime sako, kad Prancūzija turi vadovauti Europai. Tai graži svajonė išaukta garbingų praetis dienų. Kiek Prancūzija gali vadovauti rodo Indokinijos ir Afrikos įvykiai.

Udenistai nori nukelti rinkimus.

Su prezidento Getulio Vargomirtimi udenistų pozicija liaudyje susilpnėjo, priešingai gi trabalistai liaudyje igavo daugiau pritarimo.

Šios padėties akivaizdojė udenistai siūlo rinkimus atidėti bet vargu šis sumainymas parlamento bus priimtas.

— Trabalistų partija kurios garbės pirmininku buvo prez. Getulio Vargas, išėjo opozicijon dabartinei vyriausybei.

— São Paulo miesto 3 d. spalio, per rinkimus, daugiausia balsų surinks Janio Quadros. Su kuo nueis provincija, yra sunku atspėti. Nė vienas kandidatas neturi užtikrinto laimėjimo.

— Paroda Ibirapueros Parke atdara visomis dienomis nuo 14 ligi 24 val.

Aš buvau kartu su choru...

(Tąsa)

Po to grįžtame į hotelį ir pasiruošiamo pietums. Lygiai dvyliką valandą einame pietauti. Šiandien pietūs tikrai geri. Hotelio personalas geras ir labai atidus su mumis. Pradedame nuo šaltų užkandžių, vėliau eina sriuba, po to atneša keptą paršiuką su visais reikalingais priedais. Visi choristai gražiai laikosi, visi gražiai apsirengę ir neatrodo jóg jie netinka šitai vietai gal atvirksčiai, nes mes tikrai buvome nusipelnę tokio gero priėmimo. Po to valgomė saldžiąją vėliau atneša kavutę ir skirstomės. Pusę antros važiuojame į salę ir ruošiamės koncertui. Jokio įtempimo nei nervinimosi. Apie antrą valandą dar nėra nei vieno žmogaus salėje. Sužinome jóg koncerto pradžia paskelbta 3 valandą. Pusė trečios dar nieko nėra, mus jau ima baimė dėl publikos. Niekas nenori vėl dainuoti dviems šimtam žmonių. Bet čia publika yra daug labiau disciplinuota negu mūsų. Be 15 minučių trys, pradeda žmonės rinktis iš visų šalių. Labai daug meterų ir vaikų, bet daug ir vyrų. Punctualiai trečią valandą pradėdame koncertą. Salėje «tikrai» virš trijų tūkstančių žmonių! Tai pirmą kartą Bendruomenės Choro istorijoje mes dainuojame salėje prie tokios auditorijos. Pradeda programa choras. «Qem sabe?» labai gerai nuskamba! Publika nuo at pirmos dainos jau sužavėta. Toliau jau buvo daug lengviau Dainavome labai gerai ir ovacijų publika mums negailėjo. Mūsų solistai taip pat labai pelnytai susilaukė aplodismentų: Henriqueta, Rita ir Juozas Gaigalas, kuris čia buvo debutantas, taip sakant turėjo pirmą pasirodymą. Gai galo sudainuota «Funeral d. um Rei Nagô» buvo labai šil

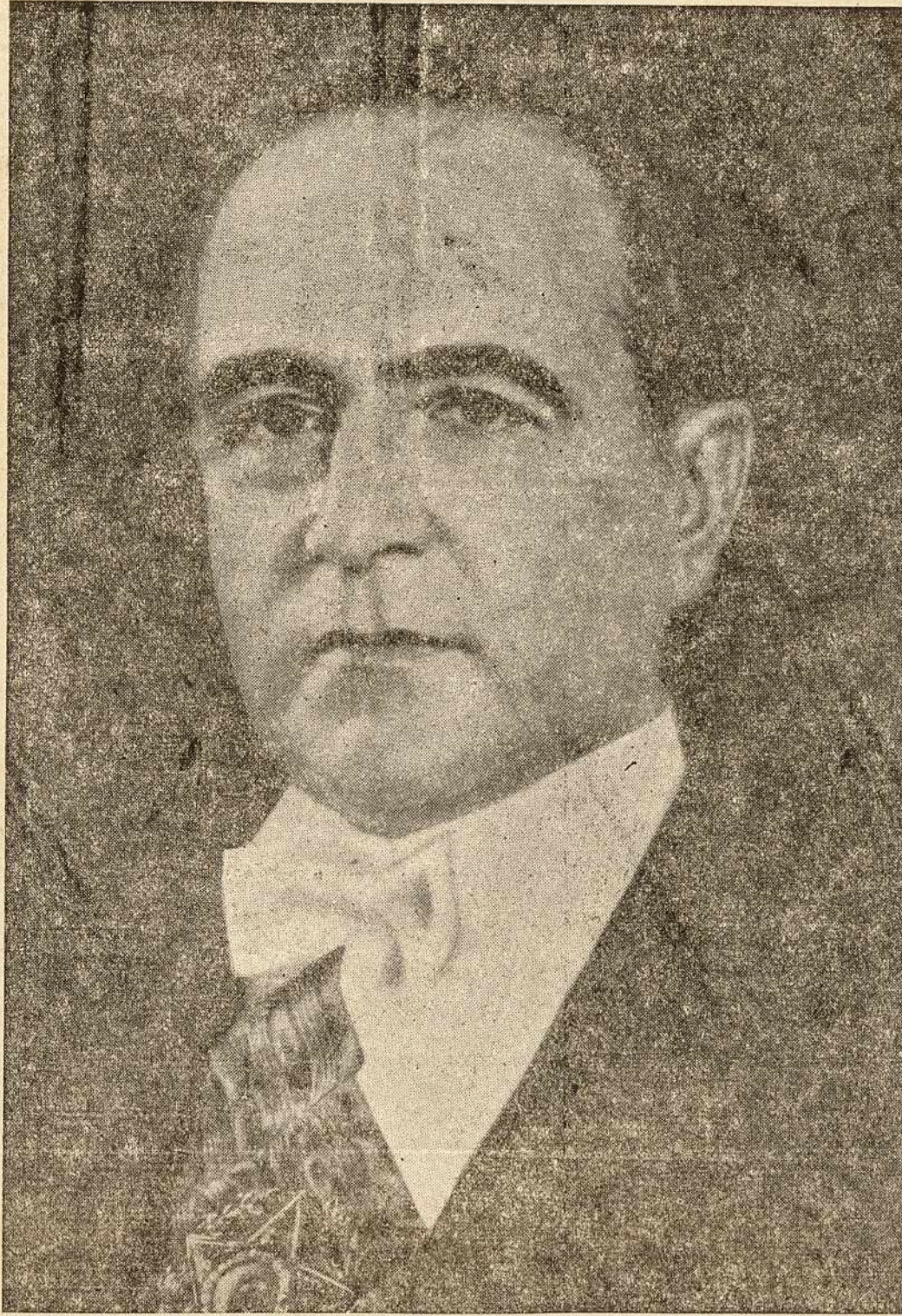
tai publikos priimtas. Visą apvainikavo tautiniai šokiai. Net vaikai, kurie paprastai mėgsta patriukšmauti, per tau

tinus šokius buvo tylūs kaip palytės. Šoko tik «Kępurinė» ir «Kalvelj». Taip pat jėgas vakarui. Volta Redonda atsto

vas, po programos, kuria jis liko visiškai sužavėtas, Barra Mansos kunigui klebonui įteikė dovaną 12.000 kruzeirų su

moje ir labai jam padėjo, kad jis surado tokį «maravilhoso conjunto»! Tas pats ats tovas, vakarienei mus pakvietė į Volta Redondos inžinierių klubą vakarienei. Vakariene nors ir buvo blogesnė kaip hotely, bet užtat buvo daug linksmesnė ir prie bendro stalo. Iš čia važiuojome vėl į koncertą. Mums užtikrino vietiniai, jóg vakare visuo met būna daug daugiau žmonių, bet jau mes neturėjome jokios baimės. Jautėmes kaip tikri artistai.

Vakariene užtruko iki pusiau aštuonių. Gražiai padėkoję vėl grįžome savo autobusais į salę. Čia jau mes rado dome keletą mūsų narių, remė jų atvykusių iš São Paulo paklausti mūsų koncerto. Mums tai buvo nepaprastas malonumas, nes jau turėjome savo artimų žmonių salėje! Koncertą pradėjome punktuoliai 20 val. Salėje maždaug buvo «tikrai» apie 5.000 žmonių. Pati salė nakties metu atrodė daug gražiau ir iškilmingiau. Visi choristai labai gerai jautėsi ir niekas iš mūsų neabejojom dėl pasisekimo. Koncertą pradėjo mūsų solistė Henriqueta Ehlers. Jau po pirmos dainos publika kėlė ovacijas. Po antros tas pats. Kazimieras Ambrozevičius, kuris jau taip yra mūsų pu blikai pažįstamas. Volta Redondo susilaukė irgi nepaprasto pasisekimo. Čia jo balsas, tokioj milžinišoj salėj, visai kitaip skambėjo, ir vienu metu aš net pagalvoju: kodėl jis neatsidavė tikrai dainos menui, ir jei taip būtų atsitikę, mes galbūt turėtume dar bar Lietuvoska Benjaminio Gligi? Taigi, pirmieji lebai jau buvo pralaužti mūsų solistu. Publika jau buvo įkautinta ir dvasinis ryšys tarp scenos ir publikos jau buvo užmezgintas. Po to išėjo dainuoti choras. Mergaitės pasipuošusios gražiausiom balinėm baltom suknelėm, vyrai - mėlynais kostiumais. Tas viskas taip gražiai atrodė, jóg po koncerto, vienas brazilas man taip išsi

Tragiškai miręs, nusisovęs 24 d rugpiūčio, Brazilijos Respublikos prezidentas

Jo Ekscelencija Getulio Vargas.

Plačiau pirmame puslapy.

(pabaiga 3 pusl.)

Kaip jie mus sušaudė

Pulk. J. Petraitis

(Tąsa)

Norėdamas kuo nors pateisin ti savo važinėjimą į Vilnių, jam pripasakojau visiškai ne būtų dalykų.

Dunkovas jokia būdu neno rėjo tikėti mano žodžiais, bet po kiek laiko mano labai griežtas užsispyrimas paveikė ir, pagaliau, sutiko užrašyti mano parodymą taip, kaip aš pasakiau.

Po to dar turėjau daug var go, bent šiam vakarui, įtikinti jį, kad aš nieko nežinau, kur yra slaptasis radijo siųs tuvas, ir kad straipsnį «Stali no grobis» ne aš rašiau.

VIS TARDYMAI IR TARDYMAI

Karceryje sėdėjau ištisus du mėnesius be dviejų dienų - nuo sausio 10 iki kovo 8 d. Kas dvi trys dienos vis naktimis, buvau vežiojamas į saugumą tardymui. Dar porą kartų buvau apyrankiais su rakintais, mušamas ir spardomas. Po to daugiau savo budelių visiškai nebemačiau. Turėjau reikalą tik su tardyto jais - Dunkovu ir kitais, ku

rie jau daugiau manęs nebe mušė. Bet būtų geriau buvę, jei būtų mušę, nei karceryje uždare laikę, nes į galą tiek jau buvau išvargintas ir nusil pęs, kad be palydovo pagalbos nebegalėjau laiptais pasi kelti ir į «Girelę» ilipti. Tiek jau manyje buvo įsigalėjęs nuovargis, apatija ir snaudulys (beveik ištisus du mėne sius, galima sakyti, buvau be miego), kad jie galėjo man daryti, ką norėjo - mažai į ką bereagavau.

Gerokai dar kankino dėl nelemto straipsnio «Stalino grobis», kurį kažin kas buvo parašęs, o jie mane kaltino, kad tikrai tai buvęs mano darbas, kad jie turį mano rankraštį rotatorių ir liudytojus, gąsdino mane statysią akista ton ir tada iš tikrųjų būsią man blogai. Be to, užsispyrę reikalavo išduoti pavardę to asmens, kuris ne Lietuvoj gyvena, kuris mus instruktavęs. Taip pat smarkiai buvau kaltinamas už tai, kad aš turįs ryšių su kai kuriais mūsų vyskupais, kunigais ir buvusiais vyresniaisiais Lietuvos kariuomenės karininkais. Visas blogumas tas, kad, pasa

kius ką nors gero apie bet kurį asmenį, jie parodyme arba visiškai neužrašo, arba savotiškai suredaguoja, prie kiekvieno sakinio pridurdami žodžius «kontrevoliucionie rius, fašistas, monarchistas, darbo žmonių engėjas, liaudies priešas» ir reikalauja pa sirašyti. Taip mane buvo išve dė iš kantrybės, kad nebeiš kentęs vieną kartą pasakiau Dunkovui:

— Duokit man tuščių blan kų, aš visuose juose pasira šysiu, o tada jūs rašykite, kas jums patinka.

Čia Dunkovas tiek pasiuto, kad atrodė, jóg jis mane mu dės čia pat vietoje.

— Kas tave reikalauja, kad neteisybę sakytum?! Tu visą gryną teisybę turi sakyti, «mat-mat!»

— Aš galiu jums prisiekti, kad aš teisybę sakau, o jūs, užrašydami, savotiškai iškrai pot mano mintis.

— Velniams reikalinga man ta tavo priesaika, gali tu ją kišti šuniui į uodegą!... - net putodamas, sušuko Dunkovas, išgirdęs žodį «priesaika».

Išnagrinėję visus mano dabarties meto nusikaltimus so vietų valdžios atžilgiu, pradėjo tyrinėti praeities nusikalti mus, kaip priedą, kuris pasunkintų mano kaltinimus sa votiškam jų teisme, t. y. ypa

tingajame TSRS teisme, kaip man Dunkovas vieną kartą pranešė. Pradėjo nuo Poželos, žydėlio Čiorny ir kitų komunistų partijos vykdomojo komiteto narių sušaudymo 1927 metais. Svarbiausia mano kal tė buvo ta, kad aš tada, bū damas antros karo apygardos ir Kauno įgulos viršininku, savo įsakymu paskyriau karo teismą iš 2 pėst. plk Labiausiai lorėjo sužinoti, ką mes kalbė jome tą rytmetį prieš teismo posėdį mano bute su majoru. J. teismo pirmininku. Kad mes su a. a. majoru tą ryt metį tikrai kalbėjomės bylos reikalu, tai buvo tikra teisy bė. Tik negalėjau suprasti, kas jiems galėjo apie tai pra nešti (tur būt, kas nors teismo narių arba tada saugume tarnavusių liudytojų), bet, kad majoras yra miręs, tai man buvo lengva nepasakyti, ką mes su juo kalbėjome. Atsi kirtau tuo, kad mes kalbėjo me apie tai, jóg ne mūsų, bet kariuomenės teismo kompetencija juos teisti, ir panašiai.

Paskui ilgai užtruko beka mantinėjant, kas kaltas, kad 1919 metais buvo sušaudyti Valiukai. Smolskis ir kiti ko munisteliai. Man pačiam įro dyti savo nekaltumą nebuvo sunkumų, bet kitų, taip pat visiškai nekaltų asmenų, jokia būdu neįstengiau pateisinti,

nes jiems, kaip aš įsivokinėjau, visiškai nebuvo svarbu rasti tikrą kaltininką, bet buvo svarbu, kad tik kas nors būtų kaltas, nors ir nekaltas, o tas asmuo, - jiems vis tiek. Mat, jiems tik svarbu, kad būtų koks nors nusikaltimas, žino ma, kuris jiems patinka, o kaltininką surasti jiems nesunku - pirmąjį pasitaikiusį asmenį, kurį nori, ir apkaltink. Tuo būdu bus jų «iustitia» vi siškai patenkinta, nes tik pas juos yra tobuliausias, pasak jų, baudžiamieji įstatymai pa saulyje su universalium visiems nusikaltimams 58 str. Nors ir nekaltiausias žmogus, syki jį patekęs į NKVD rankas, turi būti kaltas!

Po to pradėjo nagrinėti ma no parašytus atsiminimus «Mūsų žygiuose» - 1918 - 1919 metais. Tam tikras ištraukas, kurios, jų supratimu, daugiau sia mane kaltino, užfiksavo mano parodymuose ir turėjau pasirašyti parodymų lapuose. Iš tų parodymų Dunkovas ga le parašė tokią išvadą: «1918 - 1919 m. aš buvau labai ak tyvus kovotojas prieš TSRS raudonąją armiją, už tai ir esu apdovanotas dviem Vy čio kryžiaus ordiniais».

(B. D.)

Antanas Miškinis

Nėra Niekur

Nėra niekus tokio miško, kaip musiškis -
Ant pušeliu, kaip varpeliai, skamba žiškos.
Ir paukšteliai, kaip iš knygų, pasakyčiau,
Kai sutupia palinguoti ant šakųčių -

Tai suulba, tai sugieda, suraliuoja,
Net palingauja girelė, ta žalioji.
Niekas nematė, negirdėjo ir nežino
Tokio balto, tokio skambančio beržyno.

Mes atgyjam ir sušvintam atsimine -
Mes ten, būdavo, sulaukiame Sekmėniu:
Ant takų berte priberta gelsvo smelio,
O to beržo, to berželio žalumelis!

Linksta, linksta sąkytelos pamazele,
Kai užrauda, užkukuoja gegužėle...
Eina vasaros, praeina, kaip sapnužiai,
Pučia vėjai ir girelė vėl sužia.
O kai pyksta, kai isiunta vejai rustus -
Baltų pasakų prisninga ir pripusto...

(pabaiga iš 2 pusl.)

reiske: «Isso foi um concerto de beleza! «Taip, ištikrųjų taip ir buvo. Choras šį vakarą dainavo nepaprastai gerai. Dabar, jei ir norėtume, vargi ai galėtume tokį koncertą pakartoti. Po kiekvienos dainos publika vis daugiau plojo. Ne kartojome nei vienos dainos, nes visų balsai jau buvo gerokai pavargę ir tik norėjome ir stengėmės visą programą atlikti. Ir ištikrųjų mums labai gerai pasisekė. Atidainavę pirmąsias keturias dainas, savo vietą vėl užleido me solistams. Vėl dainavo Henriqueta ir Kazimieras. Publika ir vėl nepaprastai daug plojo. Po to, choras sudainavo dar keturias dainas, ir koncertą užbaigė su J. Strausso valsu «Žydrasis Dunojus». Publika prašė kartoti, bet mums jau nebuvo jėgų. Mes dar likome scenoje, o mūsų šio vakaro «speakeris», kuriuo buvo Aldona Masytė, pakvietė Volta Redonda atstovą ir Barra Mansa kleboną. Jiems atvykus, Jonas Antanaitis pasveikino visus atsilankiusius į šį mūsų koncertą, visiems padėkojo. Dvi mergaitės - Emilija Šimonytė ir Zita Levickaitė, įteikė choro dovanas pakviestiesiems: kiekvienam po «Geležinį Vilką», specialiai padaryta skulptoriaus Vl. Draumont, su lietuviška vėliavėle. P. Jonas Antanaitis savo kalboje pabrėžė ir papasakojo Geležinio Vilko legendą. Palyginę, jog ir Volta Redonda yra tas pats «lobo de aço», kaip kad mums buvo sostinė Vilnius simboline prasme. Po to kalbėjo vietinis Barra Mansa klebonas ir vėliau Volta Redonda atstovas majoras Kerenski. Abu jie ne galėjo pagyrimu mums ir pač pabrėžė, jog mes nesame jokie profesionalai ir tuoj pat po koncerto turime grįžti į São Paulo ir stoti prie darbo. Taipogi paminėjo ir prašė, kad netrukus ir vėl norėtų mus matyti savo tarpe. Oficialinė dalis, kuri visiskai nebuvo buvo pramatyta, tuo ir pasibaigė. Choras aplėiū sceną milžiniškų aplovismenų palydėtas.

Pertraukėlės metu dar dainavo Rita Sprogis ir Henriqueta Ehlers. Tuo tarpu už scenos p. Remėnienė puošė mūsų šokėjus. Visiems pasiruošus pradėjome paskutinę programos dalį- tautinius šokius. Tik įėjus šokėjams į salę, joje užviespatavo mirtina tyla. Užsidedę visi prožektoriai kiek tik jų buvo ir mūsų šokėjai pradėjo vidury salės «Kepurinę». Visas choras taip pat sekė tautinius šokius. Mes visi susėdome ant tų pačių laiptelių kur anksčiau dainavome. Buvo nepaprastai malonu žiūrėti į mūsų šokėjus: gražūs tautiniai drabužiai, gražūs tautiniai šokiai ir dar gražesnis jaunimas... Visus šokius publika palydėjo didži ausiais aplovismentais, bet visdelto visiems labiausiai patiko «Lenciugėlis». Jį šoko keturios merginos: Aldona Balionyte ir Elena Matuzonyte labai šelmiškos, Zita Levickaite-greita, kaip stirna ir Elena Šimonytė-mažiausiai iš dykus, bet gera šokėja. Vyras: Juozas Veliapolskas-apsigimęs šokėjas ir labai išdykęs berniokas. Visas šitas penkėtukas parodė vietinei publikai tikrą lietuviško šokio grožį. Tai nebuvo mėgėjų šokie, ne! Tai buvo labai gerų profesionalų šokis. Už tai, jiems pabaigus, kai kur publika pakllo iš vietų ir žmonės plojo atsistoję... Tautinius

šokius užbaigė «Kalveliu». Publika nenoromis skirstėsi, ir aiškiai matėsi iš visų veidų jog programa buvo labai gera! dar likome salėje apsupti įvairių žiūrovų. Iš kaž kur atsirado reporteriai ir pradėjo fotografuoti grupes ir atskirus choristus. Net prašė autografų! Atsiveikinom su visais labai širdingai ir susėdome į savo autobusus. Kiekvienas autobusas užtrukė savo punktą: pirmasis, su Jonu Bagdžium priesaky «Adeus Volta Redonda», antrasis, su Ausenka-«Adeus amoreu, vou partir»... Pro laugus pasirodė baltos nosinės ir mes grįžome į hotelį, iš abiejų kello pusių apupti tos pačios publikos, kuri taip dar nesena plojo, o dabar mums mojo baltomis nosinaitėmis. O kiekvinas autobusas vis nenustojo traukęs savo pasirinktą atsiveikinimo dainą.

Hotelį susitvarkė gana greit, susirinkom savo čemodanus ir atsiveikinom. Dar keletas iš mūsų stiprinosi prie baro ir šnekėjosi su keliais svečiais iš hotelio, kurie buvo mūsų koncerte ir visi jie buvo labai sužavėti ir patenkinti. Mums ten pesišnekant prie mūsų prisitartinom vienas žmogus, kurį aš jau buvau pastebėjęs salėje. Mums dainuojant «Pempel, pempel», jis kartu dainavo, o kai pradėjom «Žydrąjį Dunojų», jisai netik dainavo, bet ir dirigavo. Priėjęs prie mūsų, jis paklausė, ar kas nors iš mūsų kalba angliškai. Ačiū Dievui, tokiu atsirado nemažai. Pradėjome šnekėti, ir mūsų visų nustebimui jisai pasakė, jog jis yra norvegas ir yra kilęs iš Jungtinių Amerikos Valstybių, iš Pittsburgo. Ten jis yra baigęs lietuvių pradžios mokyklą ir užtat pažįstas nemažai lietuviškų dainų ir turįs daug draugų lietuvių tarpe. Susidraugavom ir užkvietėm jį į mūsų Choro Remėjų suvažiavimą. Prizadėjo atvažiuoti. Tai p mes įsigijome dar vieną draugą. O kiek tokių draugų dar liko Barra Mansoj ir Volta Redondoje?

Pusvalandį prieš dvyliką, išvažiuome. Nors jau buvo praėję maždaug apie valandą laiko po koncerto, bet žmonių pakėlėse matėsi gana daug. Visi grįžo dar iš koncerto. Ir vėl dainavom «Adeus amore, eu vou partir»... ir «O Volta Redonda». Gražiai išvažiuome iš Volta Redonda, pervaziavome visą Barra Mansa ir po to dainos jau kiek aptilo. Pirmajam autobuse kažkas prisiminė, jog šian dien kaip tik sueina metinės p Petru Šimoniui. Jam suėjo lygiai pusė šimtmečio. Susiorganizavo tuoj pat balius su atitinkamom iškilmėm. Kitame autobuse atsitiko tas pats: P. Ona Ausenkienė taip pat šventė savo metines, tik kiek metų, nepasakė... Uzdainavome ilgiausių metų ir atitinkamai atšventėm. Kaip tik užteko laiko tiems dviems įvykiams paminėti iki pat atvažiuojant į São Paulo Atvykom laimingu, visi sveiki ir vėl laimingi savo tautiečių tarpe. Tai išvyka ir tie koncertai, amžinai liks mūsų atmintyje...

Tad iki pasimatymo per Choro Remėjų suvažiavimą!

A. B.

— Vilniaus radijas š. m. liepos 25 d. paskelbė Akmolinsko srities Marinovskio sovchozo komjaunuolės laiška, kviečiantį «važiuoti merginas pas mus į plėšininės žemės». Ešą, ten viskas nepeprastai puiku. Pranešime pažymima, kad

netrukus ten išvyksta iš Lietuvos naujas «nemažas jaunųjų patriočių būrys», kurių viena, Genė Sabaitytė, skelbė ten esant reikalingas Kazachstano dirvonanams plėšti mechanizatores, statybininkes, melžėjas, gydytojas, med. seseris, net mokytojas su buhalterėmis. Vadinas, rūpinasi iš Lietuvos išsiųsti kuo daugiau į Sibira jau ir specialisčių moterų. Tuo tarp Lietuvos dailininkai pasiūstė į kolchozus «semti sau įkvėpimo». Okup. Lietuvoje jau rodoma «nauja meninė dokumentinė filma», skirta lietuvių literatūros ir meno dekadai Maskvoje pavaiduoti Vilniaus «išlaisviumui» atžymėti bolševikai ruošia spec. kino teidinį. Jo gamyboje dalyvauja režis. G Levkojevas, T. Tilvytis, «laureatas» Sokolovas ir kt. «lietuviai operatoriai», kaip Segalis, Talabuchovas etc. Leidinyje turės būti pavaizduotas «klestintis tarybinis Vilnius» visose srityse. Bolševikai skelbia, kad B. Dvaronas rašo pagal B. Sruogos pjesę operą «Dalia», Juozeliūnas operą «Tadas Blindas», jaunas muzikas Klovos kuria operą «Pilėnai», J. Indra parrašė naują baletą «Živilė», Bielazaras «sukūrė pirmąją lietuvišką tarybinę operetę kolūkinė tematika», pavadintą «Aukšinės marios».

Apie alkoholikus

Illinois universiteto prof. dr. A. Ivy tvirtina, kad iš 10 nuosaikių gėrėjų nasidaro

bent vienas alkoholikas. Kad žmogus jau pradeda eiti alkoholizmo keliu, tai išduoda šie ženklai: pasilinksminimuose glūdėjimas palei gėrimų vietą ir išmaukimas ekstra stikliukų, gėrimas pusryčių metu, gėrimas esant visiškai vienam, pykimas kai atimama galimybė išsigerti, tam tikrose valandose siprus troškimas išsigerti, gėrimas, kad sumažėtų vidaus įtempimas, kasdien didėjantis išgėriamo alkoholio kiekis. Jeigu jau kas neturi pakankamai valios

apsieiti be gėrimo, dr. Ivy tiems pataria: išgerkite tris uncijas alaus, tačiau tai darykite užsėdamas, kad išieitų apie valandą laiko.

VOKIETIJOJ

— Reikia pagalbos. Varginčiausia tremtinių stovykla yra netoli Ulmo. Vokietijoje, Ober Esetacerg. Mediniuose barakuose čia gyvena 101 lietuvis, daugiausia vargšai, našlės su vaikais, ligotos šeimos ir invalidai. Čia visi lietuviai apsirengę tikrai Balfo drabužiais, nes patys drabužių nusi-pirkti neįstengia. Vokiečių teikiama parama yra tokia maža, kad jos neužtenka vaikams pienui nupirkti. Stovyklą neseniai aplankė Balfo pirminkas kan. J. Končius.

Kanadoj

— Tragiškai žuvo 2 lietuviai. Iš Vancouverio, B. C., lietuvių tarpo netikėta mirtis išplėšė Joną Žemaitį, 34 m., ir Joną Bulovą, 28 m. amžiaus. Fraser upėje jie meškeriojo. Į vandenį įkrito 7 m. Vilius Žemaitis, kuris nemokėjo plaukti. Tėvas su rūbais šoko į ledinuotą vandenį gelbėti sūnų. Juo pasekė ir Jonas Bulovas. Vandens sūkuriu juos pagavo ir žmonių bei vaikų akivaizdoje nuskandinę. Matydamas katastrofą, gelbėti šoko Jonas Baleišis. Valką jis išgelbėjo. Nuskendusius rado Kanados karališkosios raitosios policijos tarnautojai. Taip baigėsi žuklavimo piknikas.

Didžiausias teleskopas

Manchesterio universiteta įsitaiso radioteleskopa, kurio skersmuo bus... 76 metrai. Tik kima, kad juo galės daug ką naują patirti Saulėje, Mėnulyje, Marse, Veneroje ir kitose planetose.

Reformuos kinu rastija

Vokiečiai jau paruošė savo rašybos reformą, o Kinijos Mao Tse-tungas ruošias taip pat kiniško rašto reformą. Nuo vaizdinio rašto, kuriame nupiešia tuos daiktus, apie kuriuos nori kalbėti, žada pereiti prie garsinio rašto. Tik dar neaišku, ar prie lotyniško ar prie rusiško.

Madeiras do Brasil
PERES & PRANAS LTDA.
Importação — Exportação
Raštinė: Av. Churchill, 94 - 11.º and. - sala 1110
Rio de Janeiro - Fones: 52-0229 e 32-6265
Em Minas Geras:
Peres & Cia. Ltda. - Leopoldina - R. Providencia, 71
Jother Peres de Resende - São Pedro dos Feros
Amadeu Cesar Machado - Nanuque, Minas

REIKIA BALDŲ? KREIPKIS Į TAUTIEČIO
J. L. Galinskas Ltda.

• **BALDŲ SANDĖLĪ.**
AV. DR. GIACAGLINI, 71-C — V. ALPINA.

Mūsų Lietuva

AV. ZELINA, 706 — CAIXA POSTAL, 371 — SÃO PAULO

PARODA ATIDARYTA

Pagalilau ilgai laukta paroda Ibirapuera parke buvo atidaryta praėjusį šeštą dieną, rugpjūčio m. 21 d. 11 val. Parodos atidarymas pradėtas Brazilijos vėliavos pakėlimu, kurią iškėlė S. Paulo estado gubernatorius prof. Lucas Nogueira Garcez, Força Publica orkestrui grojant Brazilijos himną. Po to orkestrui grojant S. Paulo maršą, parodos rengimo komiteto pirmininkas rašytojas-poetas Gui Iherme de Almeida išklė S. Paulo vėliavą, kartu išklė ant atsikirų stulpų ir visų dalyvaujančių parodoje tautų vėliavos, juos apė ir Lietuvos. Kalbas ta proga pasakė estado gubernatorius Lucas Nogueira Garcez, parodos rengimo komiteto pirmininkas, S. Paulo kardinolas, miesto viceprefeitas Porfirio da Paz ir diplomatinio korpuso vardu kalbėjo Portugalijos ambasadorius. Atidarymas vyko aiškiai, arti didžiųjų vartų. Po to visi ėjo atidaryti industrijos parodos.

Per kirpus kaspina aukštieji svečiai aplankė industrijos parodą ir po to ėjo į Tautų Paviljoną. Gubernatorius, kardinolas ir kiti aukšti svečiai atvyko ir į Pabaltijo paviljoną. Čia svečius sutiko šiu tautų oficialūs ir visuomenės bei organizacijų atstovai. Priėjus prie lietuvių parodos gubernatorių sutiko Lietuvos parodai, ruošti komiteto pirmininkas Lietuvos konsulas S. Pauly p. Al. Polišaitis, kuris ta proga perstatė gubernatoriui svečių iš Rio de Janeiro, Lie-

tuvos atstovą p. ministerį Dr. Fr. Meierį. P. M. Remenčienė, kuri tą dieną parodoje didžiūravo, įteikė gubernatoriui Lietuvos parodos programą su tautine juoste.

Parodos atidarymo dieną per pabaltiečių paviljoną perėjo keleta tūkstančių. Pirmąją ir antrąją parodos dieną įėjimas pardos buvo neapmokamas. Kitomis dienomis reikia mokėti už įėjimą, rodos, 15 kruzeirų.

Kai dėl pačios parodos, tai atsižvelgiant į patalpų mažumą, šimto kvadratinė metrų sukimštos visos trys Pabaltijo tautos (šias patalpas išrūpino lietuvių parodos rengimo vadovybė, vėliau pasidavė lindama su latviais ir estais, nes jie jau per vėlai buvo pradėję rūpintis, patalpos jau buvo išskabintos). Plačiau išsitiesti nėra vietos. O antra ir eksponatų negalima gauti iš Lietuvos. Reikėjo tenkintis surinktais iš vietos lietuvių ir atrinktais pačiais geriausiai.

Latviai ir estai daugiau remiasi fotografijomis nuotraukomis, net savo tautinių drabužių, tuo tarpu lietuviai išstatė originalius raudkarbius, drozimus, tris tautines drabužius aprengetas lėtes, diagramas, Lietuvos žemėlapi. Lankytojų dėmesį ypatingai traukia lietuviškos juostos ir kiti rankdarbiai. Palyginus su kitų tautų parodomis, lietuviams netenka rausti. Gal pajaurinimui reiktu keletos gražių Lietuvos gamtos nuotraukų. Kitos tautos gana daug charakteringų

NEPAMIRŠKITE,

kad š. m. rugsėjo mėn. 6 d. 20 val. V. Anastazijaus Dr. J. Basanavičiaus vardo lietuvių Mokyklos Rėmėjų Būrelis ruošia to paties vardo m-los patalpose linksma

VAKARA

Vietos jaunimas suvaidins E. Gramatniek'ienas 2-jų veiksnių komediją «PETRO PAMPALIO PIRŠLYBOS»

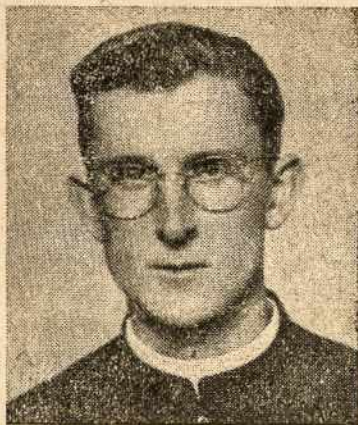
Po vaidinimo šokiai ir žaidimai iki 4 val. ryto grojant puikiam orkestrui.

Pakvietimus galima iš anksto įsigyti pas būrelio narius, «Žinių» redakcijoje arba vakaro metu prie įėjimo.

Vakaro pelnas skiriamas vietos m-los naudai.

Laukiame, kad malonūs tautiečiai savo atsilankymu prisidės prie šio lietuviybės židinio išlaikymo.

M. R. B-lis Valdyba

Kun. M. Valiukevičius, šį sekmadienį Vila Zelinoje laikys pirmas iškilmingas mišias.

savo kraštų foto nuotraukų yra išstačiusios

Lietuva dalyvauja, greta kitų tautų tarpatautinėje parodoje šis faktas turi būti pakankamu atpildu ir pasitenkinti nima visiems dirbusiems ir aukojusiems parodos reikavimams.

DIDELĖS IŠKILMĖS VILA ZELINOJE.

Ši sekmadienį, 29 d. rugpjūčio, Vila Zelinoje bus didelės iškilmės kun. M. Valiukevičius laikys pirmas iškilmingas šventas mišias. Pradžiai bus 9.30 val. Primitijantas su procesija iš savo tėviškės, avenida Zelina atvyks bažnyčion. Po to bus giedotos, iškilmingos mišios, su pamokslais lietuvių ir portugalų kalbomis Giedos Liet. Kat. Ben-

druomenės choras diriguojant p. J. Antanaičiui ir vargonais akompanuojant seselei M. Marcelinai. Po mišių primitijantas duos visiems žmonėms palaiminimą. Numatoma bus daug svečių. Vienuoliktą valandą mišių nebus.

— 22 d. rugpjūčio m. dien raštus «Folha da Manhã» plačiai aprašė apie Pabaltijo tautų parodą.

— Lietuvos atstovas Rio de Janeiro p. ministeris Dr. Meieris buvo atvykęs į parodos atidarymą S. Pauly. Kaip visi kiti diplomatai, taip ir p. ministeris Meieris buvo S. Paulo estado garbės svečias. Taip pat S. Pauly lankosi rašytojas P. Babickas.

— Praėjusį šeštadienį Vila Zelinoje, gimnazijos salėje kongregadai ir Filhas de Maria suruošė idomų festivalą. Programoj buvo muzikos numerų, trijų veiksnių drama «Deus Ihe pague» ir vieno veiksmo linksma komedija. Vaidintojų tarpe yra talentingų artistų, kaip H. Nadolskis, H. Lipski, St. Vitkunas ir kiti. J. Masys palyginant su buvusiais vaidinimais ir padaręs didelę pažangą. Lauktina daugiau panašių pasirodymų. Vienuomenė lankosi gana gausiai į vaidinimus.

— Liet. Kat. Bendruomenės choras rugsėjo mėn. išildys televizijoje canal 3 dainų ir tautinių šokių programa.

— Mauá par... kun. Al. Armir... tės ketvirtadienį... žentus... je pamaldų metu sakė pamokslus.

— Rugpjūčio mėn. 21 d. Vytautas Strimaitis ir Vladimira Žalkauskaitė sumainė žiedus Vila Zelinoje. Svotais buvo El ir Kz. Baužiai. Vaisės buvo jaunosios tėviškė, Quinta Paneiroj. Vaisių metu skambėjo lietuviškos dainos.

— Ar Arnaldo Felmanas, kaip naturalizuotas brazilas, turės teisės kandidatuotis į estado deputatus, paaiškės šiomis dienomis. Laukiama pasisakant Vyriausio Rinkimų Tribūnole. Kaikurie brazilų teisininkai nori užginėti teisę priėmusiems Brazilijos pilietybę; būti renkama į savivaldybių ir estadų parjametus.

AUSTRALIJA.

— Adelaidės Lietuvių Teatro Mvlėtojų Grupė rugsėjo 3 dieną ruošia vaidinimą premjerą St. Santvaro veikalo «Kaimynai». Režisierius Paulius Rūtenius, dailininkas Antanas Rukštelė. Tos pačios teatro mylėtojų grupės susirinkime liepos 17 dieną literatas Franas Pusdešris skaitė paskaitą tema «Egzilinė lietuvių literatūra».

— Wollongongo katedroje nuo dabar bus lietuviškos pamaldos. Liepos 2 dieną buvo pirmos tokios pamaldos. Pasigirdo lietuviškos giesmės ir p. J. Kėdienės solo, vargonais lydint Alg. Plūku. Leidimas lietuviškoms pamaldoms katedroje išrūpintas p. P. Butkaus.

REIK MOTORO?

Jį pirkite pigiai, 3 h. p., monofazinį. Taip pat parduodama mašina, serra de fita. Kaina prieinama. Kreiptis šiuo adresu: Rua São Luiz de Paraitinga (senoji Rua 13) nr. 243. Quinta da Paineira.

Kiekvieną sekmadienį prie bažnyčios pas spaudos platintoją B. Šimkų galima gauti nusipirkti naujausių lietuviškų knygų bei laikraščių.

MIELI LIETUVIAI!

Artinantis maudymosi sezonui ir esant laisvų kambarių kviečiame visus atvykstančius į Santos poilsui apsisiekti pas Steponaičius. Galima gauti kambarį su maistu ir be maisto. Privažiavimas automobiliu labai patogus, gatvė naujai išgrįsta. Adresas: Rua Godofredo Fraga, 173 — José Menino

— VILA BELOJE «Mūsų Lietuva» galima gauti Kazlausko restorane, Verbenas ir Saudades gatvių kampas.

PARDUODAMAS NAMAS,

2 kambarių virtuvės W. C. šulnys puiki vieta bizniui kampinis sklypas 310 m. kv. Bairro do Limão Vila Prado Rua Maria Liza Ciqueira N.º 8 kaina pigi. Dėl informacijų kreiptis pas. K. Norkaitį V. Zelina Rua Rio do Peixe, 63.

Casa Sprindus & Cia.

PRAÇA SÃO JOSÉ, 4 - V. ZELINA - S. PAULO

VISUOMET RASI SAVO ŠEIMOS ŽIDINIUI NAUJANYBIŲ

Geležies reikmenų, dažų, lėkščių, alumiinių indų, įvairių daiktų dovanoms, įvairiausios rūšies pečių-fogonų, siuvamų mašinų, radio, plokštelių ir t. t.

Visa tai galima gauti UŽ PINIGUS ARBA ISSIMOKEJIMUI.

Prie pat autobuso Nr. 93 sustojimo vietos.

IRMAOS

ESCRITORIO VILA ZELINA

BAUZYŠ

Registrado no C. R. C. sob o n.º 551

Praça São José, 8 Sal. 1 e 2 - V. Zelina - S. Paulo

Aberturas de firmas
Encerramentos de firmas
Transferencias de firmas
Contrat. na Junta Comercial
Dis. rat. na Junta Comercial
Escritas Fiscais
Escritas Comerciais

Contratos de locação
Cartas de Fiança
Requerimentos
Balanços
Alvarás diversos
Seguros de Fogo e
Seguros de acidentes

HORÁRIO das 8 às 19 horas.

Geros zemės - pigia kaina

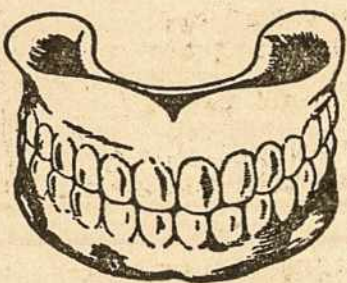
MATO GROSSO ESTADE.

Turime pardavimui geriausios rūšies žemių, tinkamų dideliems ir mažiems ūkiams - fazendoms ir sitiesiems. Nuosavybė yra estado valdžios su visomis pirkėjams garantijomis.

Persiunčiame pirkimo prašymus estado valdžiai - tarpininkaujame. KAINOS OFICIALIJOS. Kreiptis žodžiu arba raštu informaciją į

IMOBILIARIA ALTO DO GUAPORÉ LTDA.

Edificio I. A. P. C. - sala 3 - Caixa Postal 98. Estado de Mato Grosso Cuabá

Dentistas

Clínica Dentária Popular

«São Judas Tadeu»

DIRETOR: Dr. Augusto Ribeiro Leite

Praça São José, 8 - salas 3 e 5

Vila Zelina

Dentaduras — Pontes — Extrações — Obturações
DIURNA E NOTURNA